

dem i Reglen ikke extra. Det er altsaa kun hans Koft, der kan være Tale om, men jeg skal da minde det ærede Medlem om, at vi sige slet ikke, at det er 2 pCt. af al hans Netto, som han skal betale, men vi sige, at det er 2 pCt. af den Nettoindtægt, han har til „sin Familie“, saaledes som det udtrykkeligt staar i Betænkningen. Altsaa er ogsaa dette Punkt fuldstændig rigtig, men det ærede Medlem er nu engang gaaet til Sagen med det Forsæt at kritiskere Flertallets Forslag, og saa skal der naturligvis findes Feil her og der. Det tredie „Urigtige“, gjaldt de 24 Sk., som vi skulde have paaستاet, at Vaterskonten fik. Men vi have jo ikke sagt et eneste Ord om, at Vaterskonten skulde have disse 24 Sk.; vi sige, at de erlægges paa hans Kontor, og det er jo fuldstændig rigtig; der forlanges for en lille Bog paa 4 Kvartblade 24 Sk., og de erlægges paa Vaterskontens Kontor og gaa til Bombebesøfsen. Bombebesøfsen er en fortrinlig Indretning, men den har et meget begrænset Diemed for sin Virksomhed, idet den saagodtform ubelukkende kommer Kjøbenhavn og visse Folk i Kjøbenhavn til gode. Det er godt, at den har Indtægter, men hvad jeg ikke finder rigtig, eller heldigt, er, at visse af Indtægterne flyde fra dem, der have endnu mindre end dem, der skulle hjælpes. Hvilke „Stævheder“ og „Urimeligheder“ det ærede Medlem endnu har tilbage, veed jeg ikke, og heller ikke veed jeg, hvilke urigtige Beregninger han endnu vil opdage; men saa meget er sikkert, at de tre Exempler, han fremkommed, vare meget uheldige. Nu siger det ærede Medlem, at Flertallet ikke vil have Forhyringskontrakterne hævede, og det er til en vis Grad rigtig, nemlig for saa vidt som vi kun ville have Forpligtelsen til de almindelige Forhyringskontrakter hævet. En anden Sag er det, om man frivillig vil indgaa Forhyringskontrakter, og naar der er Tale om længere Rejser, eller hvor det ellers maatte være nødvendigt, antager jeg ogsaa, at Reederen i Almindelighed vil sige til sin Skipper: Sørg for at saa oprettet en Forhyringskontrakt. Men hvad vi ville hævede er, at den simple Mand kan saa sin Ret i dette Tilfælde, og

det saar han gennem Kontrabogen og de øvrige i Skibsbeholdningslisten optagne Bestemmelser. At det skulde være uretsligt at optage paa Skibsbeholdningslisten en Bemærkning om Forholdet ombord, kan jeg ikke erkjende. Er det retsligt urigtigt, saa har der bestaaet saadanne retslige Urigtigheder i Heringsdommerne og bestaa endnu mange Steder. Vi maa erindre, at Skibsbeholdningslisten, saaledes som den skal affattes efter Forordningen af 1807, indeholder netop de allervæsentligste af de Bestemmelser, der ifølge §. 1 skulle optages i Kontrabogen. — Man har vel vogtet sig for, siger det ærede Medlem for Aalborg, at nævne Statskassen. At Statskassen muligen vil saa en Udgift, dersom vi fritage Sømandene for denne besynderlige Skat, er Noget, vi slet ikke have vogtet os for at nævne. Vi have tværtimod udtrykkeligt udtalt, at det er en Selvfølge, at nogen Udgift i den Retning vilde blive nødvendig. Da der ifjor forhandlede med Justits- og med Indenrigsministeren om denne Sag, forlangte Justitsministeren, saavidt jeg erindrer, ca. 1,000 Rbd., men indskrænkes de omhandlede Forretninger efter vort Forslag, imens de øvrige Forretninger gaa over til Mønstringsskiftet, da vil et saadant Beløb neppe udfordres. Smidertid kan dette saameget mere være et underordnet Punkt for os, som det er notorisk, at Statskassen har siden 1851 havt ikke ubetydelige Indtægter fra Mønstringsskontoret udover de Udgifter, den har betalt for Udførelsen af Mønstringsskontorets Forretninger. Der er indkommet ca. 4,000 Rbd. i Gebyrer, erlagte paa Mønstringsskontoret — ikke paa Vaterskontoret — og man har kun udredt til Kontorhold og Lønninger ved Mønstringsskontoret ikke engang det Halve af det nævnte Beløb, saa at man der altsaa har tilstrækkelige Midler til at dække disse Udgifter. Forresten undrer det mig baade for den ærede Minister og for det ærede Medlems Bedkommende, at de i dette Tilfælde ere blevne saa overordentlig omme for Statskassen, da det dog her kun gjælder om at fritage Folk, der have en saa ringe Fortjeneste, for en saa ubillig ekstraordinær Skat, for at de skulle forliges med Folk, de maatte ikke have den mindste Uenighed med,